

θησανρούς, φέρεi όμως και τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν. Καὶ σὺ, λοιπὸν, ἦ θελες ὑπόκεισθαι ἀκαταπαύστως εἰς τὸ νὰ χάσης ἄλλην σου τὴν περιεσίαν. Τὸν κίνδυνον τοῦτον φέρεν ὅλοι οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὰ τυχηρὰ παιγνίδια.

Εἶθ. Ἡ ἀπόφασίς των εἶναι, Ἡ Οὐδέν, ἢ Πολλά.

Εἶθ. Καὶ ἂν ἐξετάσης, θέλεις εὑρεῖν ὅτι πολὺ μεγαλύτερος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὅσοι κατατῆν εἰς τὸ οὐδέν. Ἀφοῦ δὲ φθάσωσιν εἰς τοῦτο, ποῖος τοὺς ἐλεεῖ; Μήπως εἶναι ἐλεύσιν ἄξιοι; Ποῖος δὲ τοὺς ἐμπιστεύεται;

Εἶθ. Ὅλοι τοὺς καταφρονοῦν, ἔ τοὺς νομίζουσι ὅτι πάσχουσι ἄξια τῆς ἀνοησίας των. Τινες ὅμως και ἀποκτοῦν διὰ τῆς αἰσχροκερδείας ταύτης.

Εἶθ. Μήπως αὐτῶν ἡ κατάστασις εἶναι προτιμητέα; Ἰλουτος, κατὰ τρόπον τοιοῦτον ἀποκτηθεὶς, χρησιμεύει μᾶλλον πρὸς ἀπώλειαν παρά πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἀποκτήσαντος. Περὶ αὐτῶν εἶναι ἀληθέστατον, ὅτι ἐπιπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν ἔ παγίδα, και ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους ἔ βλαβεράς, αἰτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον και ἀπώλειαν.

Εἶθ. Κατὰ τὴν γνώμην σου λοιπὸν, χρηματικῶς θεωρούμενα, τὰ τυχηρὰ παιγνίδια εἶναι βλαβερά.

Εἶθ. Ὅχι μόνον χρηματικῶς, ἀλλὰ και κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον. Ὁ παίκτης φθείρει τὴν ὑγείαν με τὰς ἀμέτρους ἀγρυπνίας, και με τὴν ἀδιάκοπον τοῦ πνεύματος ταραχὴν. Νομίζεις ὅτι στιγμήν εἶναι ἡσυχος; Τὰ παιγνίδια διαλογίζεται ἐξυπνος, ταῦτα ὀνειρεύεται κοιμώμενος. Πόσον ἀξιοθρήνητος μεταβολὴ ἡ συμβᾶσα εἰς τὸν φίλον μας Α—, ἀφοῦ ἐκυριεύθη ἀπὸ τὸ πάθος τοῦτο! Τὸν ἐνθυμῆσαι πρότερον, πόσον ἡλαρῶς κατεγίνετο τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἔργον τε, πόσον εὐδαίμων ὑπέστρεφε τὴν ἐσπέραν εἰς τὸν οἶκον, με πόσῃν χαρὰν ἔτρεχαν τὰ τέκνα του νὰ τὸν δεχθῶσι, και με πόσῃν ἀγαλλίασιν τὰ ἐφώρει οὗτος. Πέποτε δὲν ἀπέλαυε τόσῃν ἡδονῇ, ὅσῃν εἰς τὸν κόλπον τῆς οἰκογενείας του. Ἀλλὰ τώρα τὴν νύκτα τὴν ἐξοδεύει με τοὺς ἀσώτους συμπαίκτας του, τὸ πλείοτερον τῆς ἡμέρας κοιμᾶται, και πάντοτε τόσον εἶναι θυμῶδης και δύσκολος, ὥστε τὰ τέκνα του τὸν φεύγουσι πλησιάζοντα, και ἡ καλὴ του σύζυγος στέκει τρέμσα ἐμπροσθέν του. Ὅλοτελα μετεμορφώθη.

Εἶθ. Ὁρθά! Παραστένεις, λοιπὸν, τὸ παιγνίδιον θανατηφόρον ἔ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο, φίλε μου, πολλοὶ παίζουσι, και τινες με ἠλικίαν ἔ φρόνησιν.

Εἶθ. Δὲν δείχνουσι βέβαια πολλὴν φρόνησιν εἰς τοῦτο· ἐπειδὴ και τὸν χαρακτήρα των ἐξετελείζουσι, και, ἂν δύνανται τόσον νὰ χαλιναγωγῶσι τὸ πάθος των, ὥστε νὰ μὴ πέσωσιν αὐτοὶ εἰς σημαντικὴν τινὰ ζημίαν, φέρουσι ὅμως ἄλλοι εἰς παντελῆ ὄλεθρον διὰ τοῦ κακοῦ των παραδείγματος. Ἄς μὴ κλείωμεν, φίλε, τοὺς ὀφθαλμοὺς κατὰ τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας. Τὸ παιγνίδιον ζοφεῖ τὸν νοῦν, ἐξορίζει τὴν θεοσέβειαν ἀπο τὴν ψυχὴν διὰ τῶν ὀρκῶν και βλασφημιῶν, φέρεi γενικῶς εἰς τὴν ἀπάτην, τὸ ψεῦδος, τὰς βεβήλους φωνάς, ἐνίοτε δὲ και εἰς τὴν μέθην· εἰς ἓνα λόγον, ἔχει φυσικὸν ἰδίωμα νὰ ἐξασθενίξῃ τὸν νοῦν, και νὰ φθείρῃ τὴν καρδίαν.

Εἶθ. Ἄρα, ψυχικῶς, νοερῶς, σωματικῶς, και χρηματικῶς θεωρούμενα, τὰ τυχηρὰ παιγνίδια εἶναι κάκιστα.

Εἶθ. Λεῖπε λοιπὸν ἀπ' αὐτὰ, και εὐχου νὰ λείψωσι ὅλοι.

Εἶθ. Εὐχομαι! εὐχομαι!

Οἱ ἀρχαῖοι Πέρσαι, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἐνόμιζαν ἀίσχιστον τὸ ψεῦδεσθαι· δεύτερα δὲ τὸ ὀφείλειν χρῆος, πολλῶν μὲν και ἄλλων εἰνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα και τι ψεῦδος λέγειν. Οἱ σημερινοὶ Πέρσαι, ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἶναι ὅλως δεδομένοι εἰς τὸ ψεῦδος και τὴν δολιότητα.— Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ βᾶσις τῆς ἀρετῆς· ὅπου αὐτὴ λείπει, ἐκεῖ μὴ ζητῆς ἤθη χρηστά. Πόσον ἀξιολύπητοι οἱ διίσχυριζόμενοι, ὅτι διὰ νὰ ζήσωσιν ἀνάγκη πᾶσα νὰ ψεύδωνται! Ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης συγκαταριθμεῖ τοὺς ψεύστας με τοὺς δειλοὺς, και ἀπίστους, και ἐβδελυμένους, και φονεῖς, και πόρνους, και φαρμακεῖς, και εἰδωλολάτρας. Ἀποκ. κᾶ. 8.

Ἡδὸν οὐδέν, οὐδὲ μουσικώτερον

Ἔστ' ἢ δύνασθαι λαιδορῶμενον φέγειν.

Ὁ λαιδορῶν γὰρ, εἴαν ὁ λαιδορῶμενος

ἢ ἢ προσποιῆται, λαιδορεῖται λαιδορῶν.

ΚΑΛΗ ΣΥΜΒΟΛΗ.— Ὅσον ἡσυχώτερα και εἰρηνικώτερα διάγομεν, τόσον καλῆτερα και διὰ ἡμᾶς και διὰ τοὺς γείτονάς μας. Σχεδὸν πάντοτε τὸ φρονιμώτερον και συμφερότερον εἶναι, εἴαν τις μᾶς ἀπατᾶ, νὰ λείπωμεν εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ πᾶσαν μ' αὐτὸν ληψοδοσίαν· εἴαν μᾶς ὑβρίζῃ, πλεόν νὰ μὴ τὸν συναναστρεφόμεθα· εἴαν μᾶς σικοφαντῆ, νὰ ζῶμεν εἰς τρόπον, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ τὸν πιστεύῃ. Ὅποιος και ἂν ἦται, και ὅπως και ἂν μᾶς βλάπῃ, τὸ φρονιμώτερον γενικῶς εἶναι νὰ τὸν παραιτῶμεν. Ἀδύνατον νὰ φερθῆ καλῆτερα ὁ ἀδικούμενος παρά κατὰ τὸν ἀπαθῆ τοῦτον και ἀτάραχον τρόπον.